

LÜCKERATH-ROVERS

FOTO: MICHEL CAMPFENS, HAARLEM

seniorenwelzijnsinstelling werkt samen met leerlingen van een ROC aan een restaurant. Daar kunnen de huidige bewoners van het complex én de mensen uit de wijk elkaar straks ontmoeten. De waarde van het bestaande vastgoed van Maasdelta wordt met dit plan aanzienlijk vermeerderd.

Stappen ter overweging

Dit soort woonservice- of woonzorgzones ontstaan regelmatig in Nederland. Maar zelden zoals hier in Maassluis op een plek die door de woningcorporatie is aangewezen. Met bestaand vastgoed als vertrekpunt. Het loont de moeite om dat meer te doen. Misschien is zo met minder kosten wel meer te bereiken dan op een andere locatie. Corporaties die dat overwegen kunnen de volgende stappen ondernemen. Onderzoek binnen uw bezit waar (toekomstige) ouderen wonen. Willen ze daar blijven wonen? Is die woningvoorraad levensloopbestendig te maken? Zo nee, zijn er alternatieven binnen uw voorraad? Wat ontbreekt er nog aan (maatschappelijke) voorzieningen in deze omgeving? Zoek partijen die deze voorzieningen kunnen leveren.

Oproep

Zet uw corporatie ook al vanuit de bestaande woningvoorraad een stip op de woonzorgkaart van Nederland? Meld uw initiatief of project bij Aedes-Magazine, via aedes-magazine@aedes.nl.

Waarom blijft de raad van commissarissen (RvC) zitten terwijl die het bestuur wegstuurt? Deze vraag werd recentelijk gesteld in een openbaar discussieplatform van het digitale netwerk LinkedIn. De vice-voorzitter van de RvC van de Amsterdamse woningcorporatie de Key ging daar op in. Ze nuanceerde de wat negatieve teneur op het forum, onderbouwde haar stelling met enkele feiten en vroeg wat meer begrip. In eerste instantie vond ik het gewaagd wat zij daar deed. Het is nogal wat, je via een openbaar forum als LinkedIn verweren. In tweede instantie was ik onder de indruk. Inhoudelijk ging ze in op de aantijgingen, ze kreeg al snel bijval en draaide daarmee de teneur. Ik had de indruk dat haar reactie enigszins spontaan tot stand was gekomen: mogelijk geïrriteerd over de teneur van de berichtgeving. Dit lijkt me in geen enkele situatie de juiste motivatie voor communicatie.

Elke raad van commissarissen zou een communicatieplan moeten hebben. Afspreken met elkaar wat, wanneer, wie en hoe je met je belanghouders communiceert. [Niet eenmaal per jaar een verplichte exercitie in het jaarverslag \(die inhoudelijk vaak nergens over gaat\), maar proactief de dialoog aangaan.](#) Iedere marketeer kent het belang van corporate communicatie voor de organisatie. Corporate communicatie bepaalt mede de identiteit van een onderneming. Door de juiste combinatie van gedrag, symboliek en communicatie komt een organisatie op een positieve wijze in contact met haar omgeving en bestendigt daarmee haar reputatie bij de doelgroepen waarvan zij afhankelijk is. Ondanks dat deze definitie afkomstig is uit de marketinghoek, is die rechtstreeks toepasbaar op de RvC's.

De RvC bepaalt net zo goed de identiteit van de onderneming en óók zijn gedrag wordt gewikt en gewogen door belanghebbenden. Echter, door het ontbreken van effectieve communicatie hebben deze belanghebbenden vrijwel geen inzicht in hoe het toezicht wordt uitgevoerd en baseren zich in hun oordeel dus op andere bronnen.

Of LinkedIn hiervoor het ideale medium is, betwijfel ik. Iedereen kan hier namelijk een mening geven waardoor de nuance soms ver te zoeken is. Dit maakt de communicatie onbeheersbaar, onbetrouwbaar en wellicht zelfs ongewenst.

Dr. Mijntje Lückerath-Rovers is universitair hoofddocent aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, bestuurslid van het Erasmus Instituut Toezicht & Compliance en commissaris bij de ASN Beleggingsfondsen NV.